

ת"פ 44400/04 - מדינת ישראל נגד מוחמד טראבלסי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44400-04 מדינת ישראל נ' טראבלסי(עוצר
בפיקוח)

לפני כבוד השופט אמר טוביה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
מוחמד טראבלסי

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' נג'וא סליםאן

ב"כ הנאשם: עו"ד לידאווי

הנאשם בעצמו

זכור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על סמן הודיעתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע להצתה לפי סעיף 48(א) רישא + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). הסדר הטיעון נעשה לאחר שכתב האישום תקין, אך לא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. בעבודות כתב האישום נאמר כי אימן קיס (להלן: "המתלון") הוא הבעלים של הרכב פרטיא מסוג הונדה סיויק. המתלון הינו בן זוגה של נעמה מוצלח (להלן: "נעמה") ואחיה של מנאל קיס (להלן: "מנאל") ושלושתם מתגוררים ברחוב ברזילי בחיפה.

פאוז אל עביד (להלן: "אל עביד") ומhammad חוראני (להלן: "הוראני") הם חברי של הנאשם. כרים חAMD (להלן: "חAMD"), העובד במסעדת דזאן שנמצאת בשדר' בן גוריון בחיפה, הינו מכרכם של הנאשם ואל עביד.

לנאשם ולמנאל ולד משותף ובין השניים קיימים סכסוך משפחתית.

עמוד 1

אל עביד הוא גrosso של הבט נעמה ובינו לבן נעמה קיימים סכוסר משפחתי גם כן.

ביום 12.3.16 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, נסעו הנאשם ואל עביד ייחדיו עד סמוך לביתו של המתלון על מנת שאל עביד יצית את הרכב בסיעו של הנאשם. השניים נסעו ברכבת שבו נהג חוראני כשהם מצויים בבקבוק של ליטר וחצי ובתוכו חומר דליק.

בשעה 02:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם, חוראני ואל עביד לרחוב צדי שנמצא סמוך למסעדת דוזאן. הנאשם יצא מהרכב, פגש את חמוד ובמהלך השיחה ביניהם ביקש שיכoon אותו לכתובות שבה מתגוררת מנהל. חמוד נכנס לרכב וכיוון את חוראני לנסוע יחד עם הנאשם ואל עביד לרחוב ברזיל. הגיעם למקום, הציב חמוד לנ>vagent ולאל עביד על ביתה של מנהל. מיד לאחר מכן הטייע חוראני יחד עם הנאשם ואל עביד, את חמוד בביתו.

בשעה 03:00 או בסמוך לכך, חזרו הנאשם, אל עביד וחוראני לרח' ברזיל ואיתרו את רכבו של המתלון שנחנה ברחוב בסמוך לרכבים נוספים. אל עביד יצאת את הרכב על ידי שיפכת חומר דליק על הרכב והדליך בו באמצעות מצית, בעודו מחהה לו ברכב בידועו כי הוא מוציא את רכבו של המתלון.

התוצאה מעשי של אל עביד וסיעו של הנאשם, הרכב שעשו 18,000 ₪ עלתה באש ונשרף כליל. כמו כן נשרף סלקל שעשו 500 ₪, משקפי שימוש שעשו 2,200 ₪ ופנקס שיקים שהיו בתוך הרכב.

ההילך

3. הנאשם הורשע, כאמור, על סמך הודהיתו אשר ניתנה במסגרת הסדר טיעון. בהמשך להרשעתו, ולביקשת סנגוריו, הוריתי על הפניות לשירות המבחן לצורך קבלת מסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש. אלא שעוד לפנישנערך התספיר, הודיע הסנגור כי הוא מותר על קבלתו וכי הנאשם מעוניין להביא את משפטו לידי סיום בהקדם האפשרי. זאת, בין היתר, בשם לב לגזר הדין שניתן בעניינו של השותף והעובדת כי הנאשם מצוי במעצר בגין 7 חודשים. לפיכך, הוריתי על הקדמת הדיון שנועד לשמייעת טיעוני הצדדים לעונש.

4. במסגרת ראיותיה לעונש, הציגה המאשימה את גילוון הרשעותיו של הנאשם (סמן מע/1).

טענות הצדדים לעונש

5. בפתח טיעונה לעונש הפנתה המאשימה לפוטנציאלי הנזק העצום הטמון בעבירות ההצתה, בצדיה

ראה החוקן לקבוע עונש חמור של 15 שנות מאסר. המאשימה צינה כי הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירה הוא ההגנה על שלומו וسلامות קניינו של הציבור, בשים לב לכך שזכותו של כל אדם לחיות ללא סיכון היא זכות יסוד מקדשת שאין להותר לאיש לפגוע בה.

.6. בהתאם לנسبות ביצוע העבירה טענה המאשימה כי מדובר בעבירה שתוכננה היבט מבעוד ולא במעשה ספונטני. זאת, נוכח העובדה שהנאשם ואל עוביד תכננו את המעשה, נסעו יחדיו ברכבת מעכו לחיפה כשהם מצודים בבקבוק ובתוכו חומר דליק. נאמר כי לנאשם היה חלק חשוב ביצוע עבירתה הצעתית, שכן הוא זה שאיתר את כתובתו של המתalon בנסיבות חברו חAMD. יש להניח כי אלמלא אותה שיחה בין הנאשם לחAMD, לא היה עולה בידי הנאשם ואל עוביד לאייר את כתובתו של המתalon ותכניהם של השניים לא הייתה יצאת אל הפועל.

בהתאם של הנזק, נאמר כי כתוצאה ממעשה ההצעה נגרם נזק רב שכן רכבו של המתalon נשרף כליל. בנוסף, הנזק עשוי להיות להיגרם הוא רב מאוד, לאחר והרכבת חנה בסמוך לרכבים נוספים וכן בסמוך לבתו של המתalon וההצעה נעשתה בשעת לילה מאוחרת, כשאנשים ישנים בבתיהם. מכאן שהמעשה יכול היה להשפיע בתוצאה חמורה בהרבה, ואף באבדות בנפש. דבר זה מחייב ענישה מרתיעה ומטה את הCPF להעדרת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי.

.7. לאור כל זאת, עתרה המאשימה לקבוע כי מתוך העונש ההולם נع בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל בצויף ענישה נלוית הכוללת מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה. המאשימה ביקשה כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר בפועל מתוך העונש ההולם, כאמור, בין היתר בשים לב לעברו הפלילי.

.8. בהתאם לתיק המקביל שהתנהל כנגד אל עוביד, צינה המאשימה כי עניינוណון בפני מותב אחר, הוא הודה והורשע ביצוע עבירת ההצעה ודינוי נגזר למאסר בפועל למשך 15 חודשים. נkon הוא שהנאשם בתיק דידן הורשע בסיווע להצעה ולא בהצעה, ובהתאם לסעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של מסיע הינו מחצית העונש הקבוע בצדיה של העבירה המושלמת. יחד עם זאת, קביעה זו לפיה עונשו של מסיע יהיה מחצית מעונשו של מבצע העבירה המושלמת, הינה נקודת המוצא ואין כל פסול בכך שבית המשפט יסיטה לחומרה מנקודה זו בשים לב לנسبות ביצוע עבירת הסיווע ובהתחשב ברף הסיווע. עניינו, מדובר בסיווע ברף הגובה ولكن הרף ההולם לענישה נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

.9. ב"כ הנאשם ציין כי סעיף 32 לחוק העונשין קובע מפורשות כי עונשו של מסיע הוא מחצית העונש שמוטל על המבצע העיקרי. בעניינו, המבצע העיקרי נדון ל-15 חודשים מאסר בפועל, זאת על אף שלאותו מבצע היה המנייע. מכאן שהעונש צריך לגזור על הנאשם בתיק זה, בזיקה למכלול הנسبות ולעיקרונו איחוד הענישה צריך לעמוד על מחצית התקופה שהוטלה על המבצע העיקרי. בנסיבות, יש להסתפק בימי המעצר אותם ריצה הנאשם עד כה.

10. הסגנור הוסיף עוד כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מתמצה בכך שהתלווה לאו עוביד. הוא עצמו לא הביא את החומר הדליק, לא ירד מהרכב ולא הצית בעצמו. מכאן שחלקו הסתכם בכך שתנתן מעין תמייה נפשית לאו עוביד בעצם נוכחותו במקום. ב"כ הנאשם הוסיף כי כנגד האדם השלישי, שאף הוא היה ברכב, וחלקו אינו נופל מחלוקת של הנאשם, לא הוגש כלל כתוב אישום.

ב"כ הנאשם הוסיף כי במידה ובית המשפט יסביר כי יש להטיל עונש נוסף על הנאשם מעבר לימי המעצר, הרו שיש מקום להוות כי עונש זה יומר בעבודות שירות.

11. הנאשם בדבריו האחרון היה נסער, התקשה לדבר והביע התנצלות וצער על מעשיו.

דין

12. אין חולק כי עבירות הוצאה היא עבירה חמורה ומכאן העונש שראתה המחוקק להציג בצדיה, 15 שנות מאסר. נאמר לגבי הוצאה כי יודעת אתה את תחילתה, אך סופה מי ישרנו. אדם המעלת אש, אינו שולט בתוצאות מעשייו ואין בידו לדעת או לחזות את היקף הפגיעה והנזק שייגרם עקב קר. בע"פ 6463/11 **ברדו ג' מדינת ישראל** (5.6.2012) נאמר:

"עבירות הוצאה שבה הורשע המעורר היא עבירה חמורה, וכך נזדמן לי לומר בעניין דומה בעבר: "nocח הסכנה המיחודה, הבלתי נשלטת, שבעוויות אלה - שהרי בהן 'תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדי' שוא להקמה' (שםות, כ"ב, ה'), ואחריתה מי ישרונה - יש צורך בעונישה מرتעה, שככל תהא קליה" (ע"פ 3074/07 מדינת ישראל נ' ابو תקפה (לא פורסם)). אף אם בנסיבות דנא היה הנזק למרבה המזל, רכושי "בלבד", למשים מסוג זה נדרש מחיר מרתיע, שכן עלולים גם להתקפח חיים".

ראו עוד בנדזה:

1. ע"פ 3074/07 **מדינת ישראל נ' ابو תקפה** (27.3.2008);
2. ע"פ 4311/12 **סוריה נ' מדינת ישראל** (8.11.2012);
3. ע"פ 1689/05 **גאווי נ' מדינת ישראל** (29.6.2005).

13. עבירות הוצאה נתפסת כעבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינהרגנית הטבועה בה, אלא גם על שום המסר העברייני האלים העולה הימנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישית של הציבור (ע"פ 10/5074 **מרדאוי נ' מדינת ישראל** (19.9.2012)).

14. הגם שנקבע כי ככל עבירות הוצאה מחייבת עונש מוחשי לריצוי מאחורי סורג ובריח, הרו שהיו מקרים

בهم חרג בית המשפט מכלל זה. כך למשל בע"פ 4311/12 הנ"ל, שם ראה בית המשפט להעמיד את עונשו של נאשם צער, נעדר עבר פלילי, על 6 חודשים מסר שירותו בעבודות שירות.

15. בעניינו, הורשע הנאשם בסיווע ולא בעבירה המושלמת. סעיף 32 לחוק העונשין קובע כי עונשו של המסייע הוא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצוע העבירה המושלמת. חלקו של הנאשם כמשמעותו לא היה שולי לחולוטין. מעובדות כתוב האישום עולה כי הוא נסע עם אל עוביד מעכו לחיפה על מנת להציג את רכבו של המתلون והוא זה שביקש מהAMD שכון אותו לכתובות בה מתגורר המתلون. יחד עם זאת, אין לומר כי חלקו של הנאשם היה דומיננטי או משמעותי. מעת שאותריה כתובות מגוריו של המתلون, לא נטל הנאשם חלק פעיל במעשה הרצפה. הוא לא סיפק את חומר הרצפה, לא ירד מהרכבו וסייעו התחזקה בהימצאותו בזירת האירוע, נוכחות שיש בה משום תמייה נפשית במבצע העיקרי.

16. בהתייחס לגזרת עונשו של המסייע נאמר בע"פ 4592/15 **פדייה נ' מדינת ישראל** (8.2.2016) כי:

"ככל, המסייע הוא שותף עקיף ומשמי לביצוע העבירה; היוזמה לביצוע אינה שלו, ותרומתו מתבטאת ב"יצירת התנאים" לביצוע העבירה על ידי העברי העיקרי. תרומתו היא בגדיר "אמצעי עזר" (פייז או נפשי) של שותף עקיף ומשמי (ע"פ 2652/95 **רץ ואח נ' מדינת ישראל** (1996), בפסקה 5; ע"פ 2796/95 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פד"י נא(3) 388, 405 (1997) בפסקה 30 וההפניות שם). מעשיו הם חיצוניים ונפרדים מן העבירה גופה, וכןudo לאפשר, להקל או לאבטוח את הביצוע, והمساعدة ככלל אינו "אבי הרעיון" לביצוע העבירה. מתוך קר, נקבע בסעיף 32 לחוק העונשין הכלל לפיו עונשו של המסייע יהא מחצית מעונשו של מבצע העבירה העיקרי. לא לモטור להוסיף, כי גם סיווע עשוי להיות, מטבע המציגות, בدرجות שונות של חומרה, אשר גם אם אין מוציאות את העברי מהגדרת מסיע, יכולות בהחלט להשפיע על העונשה, וכך גם צו השכל הישר".

17. בהתחשב במלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, בחומרת העבירה, בחלקו של הנאשם בביצועה ובנסיבות העונשה הנהוגת, אני סבור כי מתחם העונש הראוינו בעניינו נע בין 6 ל-24 חודשים מסר בפועל. אני רואה להדגיש כי מתחם זה מתייחס לעבירות הסיווע ולא לעבירה המושלמת.

גזרת העונש בתחום המתחם

18. בגזרת העונש בתחום המתחם ראייתי להתחשב בגלוי הצער של הנאשם ובחוודיותו אשר ניתנה בטרם שמיית הראיות. כמו כן ראייתי ליתן ביטוי לעיקרון איחדות העונשה בשים לב לעונש של 15 חודשים מסר בפועל, אשר הוטל על אל עוביד, מי שביצע את העבירה המושלמת. עיקרון איחדות העונשה מהוועה עיקרון יסוד במערכת המשפט הפלילי "השוקף את ערכי השוויון, ההגינות והצדקה ואף את האינטרסים לשמר על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט" (ע"פ 11/2012 **קריניאן נ' מדינת ישראל** (28.3.2012)). בכך הוא שלא מדובר בחישוב אריתמטי ויינו נסיבות אשר יצדקו סטיה מכלל זה לפיו עונשו של המסייע יעמוד על מחצית עונשו של מבצע העיקרי. יחד עם זאת, הדבר "עשה מקום שתרומתו של המסייע לביצוע העבירה הייתה תרומה בעלת משקל ממשמעותי (ראו: ע"פ 15/2016 הנ"ל

וכן ע"פ 4463/12 **ארנברג נ' מדינת ישראל** (13.9.2012)). בעניינו, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות ומיחדות שיש בהן כדי להצדיק סטיה מהוראות סעיף 32 לחוק העונשין.

.19. לחומרה ראייתי להתחשב בעובדה כי חurf גילו הצעיר, הСПיק הנואשם לצבור הרשות קודמות בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה וחבלה ממשית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לא מדובר אמן בעבר מכבד אך אין מקום להתעלם ממנו כלל.

.20. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנואשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 10.4.16 ועד 2.6.16 וכן מיום 14.9.16 ועד 20.9.16.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים לפחות בגין עבירות הצתה /או עבירות אלימות ו/או רכוש מסווג פשע וירושע בגין.

ג. הויאל ובגזר דיןו של אל עוביד נפסק למתלון פיצוי בגין נזקי, לא ראוי לחיבב את הנואשם כאן בפיצוי נוספת. אין כאמור כדי לגרוע מזכותו של המתלון לתבע נזקי בהליך אזרחי, כפי שימצא לנכון.

הנאשם יתיצב לתחילה ריצוי עונשו ביום 6.2.17 שעה 00:08 בבית המעצר קישון כשבידו תעודה מזהה. עד לתחילה ריצוי עונשו, יחולו לגבי הנואשם אותם תנאים מגבלים החלים עליו כiem (לרבות הערבויות שניתנו בתיק המעצר) למעט המעצר באיזוק אלקטרוני.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

נתן היום, כ"ה טבת תשע"ז, 23 נואר 2017, בנסיבות הצדדים.